

Echipa lui Ion Bogdan — Mazraa —
noua campioană a Libanului

Cititorii noștri știu că antrenorul român Ion Bogdan, fostul nostru internațional, activează la un club libanez, Mazraa, din Beirut. Co-incidenta a vrut ca Bogdan — autentic produs de cartier (Obor) — să se ocupe în Liban tot de pregătirea unei echipe de cartier; Mazraa are în totuși jucători recrutați din cartierul de vest al Beirutului.

Activitatea antrenorului Bogdan a fost laborioasă. Vești primite recent de la Beirut arată că echipa sa a cucerit titlul de campioană a Libanului pe anul 1965-66. În ultima etapă, Mazraa a avut de susținut o partidă dificilă în compania unei formații amenințate cu retrogradarea, Sagesse. Deși avea un avantaj de 3 puncte față de a doua clasată (Homenetmen) și, deci, primul loc asigurat, totuși Mazraa și-a disputat serios șansele și a obținut victoria cu 1-0. Spre deosebire de un alt meci, după cum scrie ziarul „L'Orient”, în care echipa Salam — amenințată și ea de retrogradare — a obținut egalarea în mod dubios în fața formației Racing (1-1), cu acest punct păstrându-și locul în prima categorie (goluri egalizator a fost înscris în min. 37).

Comportarea echipei Mazraa a fost excelentă. Din cele 16 meciuri disputate, ea a câștigat 13, a terminat la egalitate două și a pierdut un singur joc, marcând 35 de goluri și primind doar 12. A cucerit primul loc cu un avans de patru puncte asupra echipei Homenetmen și Racing, care au încheiat campionatul cu cîte 24 puncte. În urma acestui succes, clubul i-a prelunțat cu încă un an contractul lui Bogdan.

● La propunerea UEFA s-a hotărât ca către FIFA ca ediția din 1970 a campionatului mondial de fotbal ce se va desfășura în Mexic să înceapă în ziua de 31 mai în loc de 24 ale aceleiași luni.

Din nou pe banca rezervelor

Ce exprimă această fotografie: îndoială sau deznaide? Ce știm, cu siguranță, este că eroul ei, Hans Tilkowski, cel care pînă acum, la 32 de ani, deține recordul jocurilor în poarta echipei R.F.G. (39), apărînd în finala „World Cup” de pe Wembley și care a dobîndit medalia cîștigătorilor „Cupei cupelor” cu Borussia Dortmund, a fost înlocuit la echipa sa de club de către Bernhard Wessel.

În ciuda unui asemenea palmares, nu se poate spune că Tilkowski a fost un jucător în grațiile Fortunei. Deși drumul său de la debut pînă la echipa Westphalia Herne, unde s-a lansat, a fost scurt aducîndu-l chiar în 1957 în totuși reprezentativ, umbra jucătorului de rezervă L-a urmărit cu persistență. Astfel, în Suedia, la C.M., după accidentarea titularului Herkenrath în semifinale, Tilkowski credea că șansa îi va surde în meciul pentru locurile 3-4. Iată însă că Kwiatkowski de la Borussia Dortmund a obținut votul lui Herberger. La C.M. din 1962, din nou pe banca rezervelor, titular fiind de această dată Fahrian. Încă un an a trecut, și în ciuda excelentelor partide făcute de Tilkowski, echipa Westphalia, nu și-a putut găsi un loc printre cele 16 echipe din noua ligă atunci înființată. Eroul rîndurilor noastre a trecut atunci la Borussia Dortmund.

Deși în iulie 1966 Tilkowski a avut fericirea să-și serbeze ziua de naștere, în sfîrșit, ca titular la C.M. în meciul cu Elveția, două luni mai tîrziu, în urma unui eșec care plasa pe Borussia la periferia clasamentului, antrenorul Heinz Murrach l-a găsit pe Tilkowski drept principalul vinovat, exclamînd: „Ce băiat-problemă este Hans Tilkowski!”

De ce? Pentru că fiind imbatibil pe sol, avînd uneori intervenții acrobactice în situații ce par iremediabil pierdute, Tilkowski este vulnerabil la mingile pe sus, în decizii în duelurile aeriene. Astfel că Tilkowski a trecut din nou pe banca rezervelor...

Amărăciunea unui mare portar

● Intrebat ce părere are despre supremația în Europa a scoțienilor, recent cucerită, Mihail Jakusin, antrenorul reprezentativei URSS, a spus: „În fotbal, ca și în orice domeniu, asistăm la ora actuală la o întoarcere către simplitate. Scoțienii au fost primii care au înțeles acest lucru. Astfel, ceea ce se petrece este normal: fotbalul s-a născut în Marea Britanie și se reîntoarce la sursă.”

● Congresul FIFA de anul viitor se va desfășura la Casablanca cu condiția ca tuturor membrilor țărilor afiliate să li se asigure viza de intrare în Maroc.

● Bartu Can, cunoscutul internațional turc, care în ultimii ani a activat în Italia, la Fiorentina, Venezia și Lazio, a anunțat că va părăsi Italia și începînd din sezonul viitor va juca la vechiul său club, Fenerbahce din Istanbul.

● Scorul meciului Marseille — Rennes (1-1) din cadrul campionatului Franței a fost decis de către fundașul oaspeților, cunoscutul internațional Cardiet: acesta, după ce în min. 28 a marcat în propria poartă, și-a răscumpărat greșeala marcînd în min. 77 golul egalizator. Ne amintim că o „performanță” asemănătoare a reușit într-unul din campionatele

trecute ale țării noastre și rapidistul Macri, care într-un meci cu UTA a înscris atît în propria poartă cît și în cea a adversarilor.

● Cu ocazia „Cupei Franței” s-a organizat un concurs dotat cu premii la care trebuia să se răs-pundă care vor fi cei doi finaliști și rezultatul finalei. Din cele aproape 200 000 de răspunsuri, numai zece au indicat pe cei doi finaliști — Lens și Sochaux — și numai unul singur, dat de o fată, a indicat scorul final, 3-1. Pentru perspicacitatea dovedită, ea a primit un premiu de 20 000 franci.

● După meciul Celtic — Internazionale de la Lisabona, numeroși suporteri scoțieni s-au prezentat la ambasada scoțiană din capitala portugheză pentru a solicita diverse împrumuturi bănești deoarece au cheltuit toți banii pe care îi aveau asupra lor „săr-bătorînd” victoria echipei favorite. Împrumuturile acordate s-au ridicat la circa 15 000 dolari.

● Antrenorul echipei franceze F. C. Bordeaux, Artigas, a primit o tentană oferită din partea clubului spaniol F. C. Barcelona pe care, după toate probabilitățile și după cum a declarat el, se pare că o va accepta.

● Pentru a șasea oară campionatul Marocului a fost cîștigat de Far, echipa reprezentativă a armatei. Ea a terminat la egalitate de puncte cu cea de-a doua clasată, marea ei rivală Settat, dar a beneficiat de un golaveraj superior.

● Pelé a primit o ofertă din partea casei de filme „Walt Disney” care vrea să turneze un film asupra vieții celebrului fotbalist brazilian. Deocamdată Pelé nu a putut da un răspuns afirmativ.

Golul care le-a dat speranțe portughezilor

Pinto (nr. 10) deschide scorul în min. 20, cu toată opoziția fundașului suedez Björklund și, apoi, intervenția portarului Petterson, care au încercat să-l oprească cursa spre poartă. Este 1-0 pentru Portugalia și jucătorii oaspeți sînt plini de speranțe că se vor revansa la Stockholm pentru înfrîngerea suferită în toamnă la Lisabona din partea Suediei și că-și vor reface șansele de a ocupa primul loc în grupa a II-a a campionatului Europei, calificîndu-se astfel în turneul final. Dar...

...Și cel care li le-a spulberat!

Meciul Suedia — Portugalia intrase în ultimul minut. Mai erau cîteva zeci de secunde și nici un spectator nu mai credea în vreo minune. Numai Svensson a fost de altă părere și cu 15 secunde înainte

de sfîrșitul jocului a marcat golul egalizator, spre marea decepție a portughezilor. Iată-l, în stînga, pe Svensson sîrînd în sus de bucurie, în timp ce colegul său Simonsson (dreapta) se pregătește să-l îmbrățișeze.

Foto Pressens Bild AB — Stockholm.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

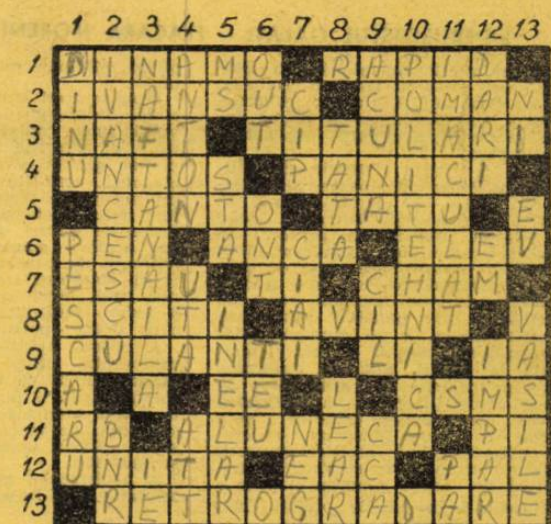
ORIZONTAL. 1) Una din pretendențele la titlu din ultima etapă... — ... și ceaaltă. 2) Autorul unui gol al clujenilor în partida de adio cu C.S.M.S. — Portar pitestean, component al lotului lărgit. 3) Petrol... brut — Component al echipei în formă constant bună. 4) Gras — Înscris în lotul reprezentativ. 5) ... do Rio? — Echipă braziliană care ne-a vizitat țara — Jucător la Ariesul Turda. 6) Club înființat în Anglia în 1923 — Fundaș clujean — Jucătorul, prin prisma antrenorului. 7) Personaj din vechime — Pe tine — Caricaturist francez din secolul trecut. 8) Înaintaș... pe litoral — A caracterizat jocul studenților timișoreni în meciul cu Rapid. 9) Darnici — Cap de listă! — Servește! 10) Vocală repetată — Una din cele două retrogradate. 11) Radu Buzdun — Infinitiv pe teren moale — Picior la cap! 12) Echipă bine sudată — Arbitru... în infern — Fundaș petrolișt. 13) Prima fază a improspătării categoriilor.

VERTICAL. 1) Miștoacă rapidist din lotul reprezentativ... — ... și unul brașovean, bucurîndu-se de aceeași prețuire. 2) Alt jucător de la Steagul roșu, chemat în lot — Echipă bucureșteană din trecut, una din cîștigătoarele Categoriei C, ediția 1946-47. 3) Miștoacă de la poalele Timpei, în vederea selecționării — Bluză. 4) Numele unor jucători (Politehnica București, Chimia Suceava, etc.) — S-a salvat de la retrogradare în ceasul al...-lea — Fruct din Antile. 5) Mireea Sasu — A se odihni în pauză — Deget cu sarcini precise. 6) Autul, în limba maternă — Organizator de excursii cu prilejul unor meciuri — Linia de centru, cu recare din tușele laterale. 7) Pas... verbal — Băutură — Denivelare epidermică. 8) Părinte — Rege shakespearian. 9) Jucător uruguayan de la echipa „Sud America” — Echipă din Blaj și Gherla — Steaua, pînă mai ieri. 10) Cea de a doua echipă

EPILOG

retrogradată din Categoria A. 11) Alb, ca scorul încă nedeschis — La revedere. 12) Contribuții — Emil — Fără pereche. 13) Nichel

— Etapă cu prelungiri — Ion al Jiului. Cuvinte mai puțin cunoscute: PEN, ESAU, CHAM, EAC, ATT.

„MĂ NUMESC EUSEBIO” (XVI)

Tînărul jucător mozambican Eusebio este adus la Lisabona de clubul Benfica unde cunoaște o ascensiune rapidă, ajungînd în scurt timp una din stelele fotbalului european. Cu Benfica cîștigă numeroase meciuri internaționale iar cu echipa reprezentativă portugheză participă la competiții de mare prestigiu. În scurt timp, este denumit „Pele al Portugaliei”.

Ulterior, am luat cunoștință despre două mari evenimente din viața lui Eusebio: căsătoria sa cu Flora și victoria raportată la ancheta revistei „France Football”, succes care i-a adus „balonul de aur”.

Pe drum, căutam să descopăr motivele care determinaseră să mi se facă această cinste.

„Să fi fost golurile pe care le-am înscris în meciurile cu Turcia și Cehoslovacia? Nu... Au fost golurile de la Sofia cu Levski...”

Și așa găseam un motiv după altul, dar nici unul nu mi se părea destul de serios pentru o cinste așa de mare.

Mai tîrziu știrea a fost confirmată. Bucuria și mîndria mea nu mai cunoșteau margini.

Eram însă departe de a mă lăsa legănat de glorie și a mă crede un jucător perfect. Îmi dădăm seama de uriașă răspundere la care mă obliga acest triumf și gloria sportivă.

FOTBALUL OBLIGA

Viața fotbalistului este plină de renunțări și obligații. În timpul sezonului, fotbalul ne răpește marea majoritate a timpului.

Problemele personale sînt lăsate la o parte, urmînd a fi rezolvate după ce au fost îndeplinite obligațiile profesionale.

Acest regim sever nu domnește numai în perioada partidelor internaționale, ci și atunci cînd se dispută campionatul intern.

Acasă, nu avem voie să ne întoarcem după terminarea partidei de duminică, ci abia a doua zi dimineată. De aceea, ziua de luni este ziua noastră de odihnă.

În această zi facem ce vrem, ce ne place, sîntem eliberați de regimul indicat de club. Soțiile noastre numesc această zi „ziua lor”. O putem continua și cu o buchiță de noapte. În celelalte zile, însă, trebuie să mergem la culcare cel mai tîrziu la ora 22.30.

Dacă cineva este găsit în altă parte decît acasă după această oră, este sancționat cu cea mai mare severitate de către conducerea clubului. Sînt și dintre aceia care au plătit sume mari de bani amendă deoarece ispita era mai mare decît voința.

Seara, cu o zi înainte de meci, părăsim locuința noastră pentru a merge la cantonament.

La fel ca un cîntăreț care aduce mii de jertfe glasului său, își înfășoară gîtul cu fular, nu bea băuturi reci și nu fumează, și noi supraviețuim cu meticulozitate condiția noastră fizică, cheia succeselor noastre.

Înainte eram încîntat de viața stelarilor de cinema. Într-una din zile am citit că, de regulă, stelele nu sînt fericite deoarece nu aparțin lor înșile. Cînd nu filmează, muncă foarte grea, fac probe de filmare care nu sînt cu nimic mai puțin oboșitoare. În afară de aceasta, mai sînt fotografiările, interviurile, mii de alte mărunțisuri, într-un cuvînt, o viață de sclav. Mi-a fost milă de ele și am renunțat de a le mai invidia. Astăzi pot constata că viața noastră are multe părți comune cu viața lor.

Și noi ne învîrtim mereu ca într-un cerc. Fie că e vorba de meciuri, antrenamente, masaje, îngrijiri medicale, conferințe, odihnă obligatorie; în plus, ducem o viață de ascet în timpul cantonamentelor.

Apoi, mai este acea disciplină de fier pe care fiecare jucător profesionist trebuie să și-o impună. Punctualitatea este o altă obligație pe care trebuie s-o respectăm cu strictețe. Alfel... amcnzi și încă foarte mari!

În afara unui regim strict, care trebuie îndeplinit riguros, mai este și voința noastră și conștiința de jucător profesionist. Toate acestea constituie factori importanți, privind calitățile sportivului.

UN SEZON CU AMINTIRI NEPLACUTE

Pentru Benfica, sezonul 1965-66 nu a fost prea îmbucurător și n-am fost la înălțime.

Printr-un complex de împrejurări nefericite, echipa noastră n-a atins niciodată forma sa normală și numai din cînd în cînd a mai strălucit pe ici pe colo, la cîte un meci, etalînd adevărată sa valoare.

Prima înfrîngere la scor am suferit-o în „Cupa campionilor europeni”.

Pînă la un anumit punct se părea că totul merge bine. Începutul a fost foarte promițător căci am învins pe Dudelange, pe terenul acesteia, cu scorul de 8-0. N-am jucat la acel meci și abia în revanșă am făcut parte din echipă, cînd i-am surclasat cu 10-0. Era o adversară slabă. Patru goluri am înscris eu.

Cu următoarea adversară — echipa Levski — a fost mult mai greu, dar am cîștigat și această manșă.

După un rezultat de egalitate, 2-2 la Sofia (autorul ambelor goluri am fost eu), bulgarii au pierdut pe Estadio Luz cu 3-2. Cele trei goluri ale noastre au fost înscrise de mine, Torres și Coluna.

În ceea ce privește pe Manchester, cu care ne înîlțeam în turul 3, eram conștienți că ne așteaptă o luptă grea. Jocul însă n-a decepționat pe nimeni. Cu toate că am pierdut cu 2-3, am jucat bine și ne-am vîndut scump pielea. Și apoi, diferența de un gol nu ne-a deprimat, mai ales că la unele meciuri retur am avut handicap și mai mare pe care l-am remontat, așa cum a fost de exemplu partida cu F.C. Nuremberg.

Returul cu Manchester United a fost nefericit. Adversarii noștri au jucat foarte bine și, în plus, aveau în față o echipă care n-a jucat niciodată așa de prost. Ne-au învins cu 5-1 într-un meci pe care l-au stăpînit de la un capăt la celălalt.

Acest sezon neplăcut ne-a mai pregătît și o altă decepție. Întîi a fost campionatul Portugaliei, pe care l-am avut în mină, după ce am învins pe Sporting. Meciul retur, la Guimaraes, unde totul părea